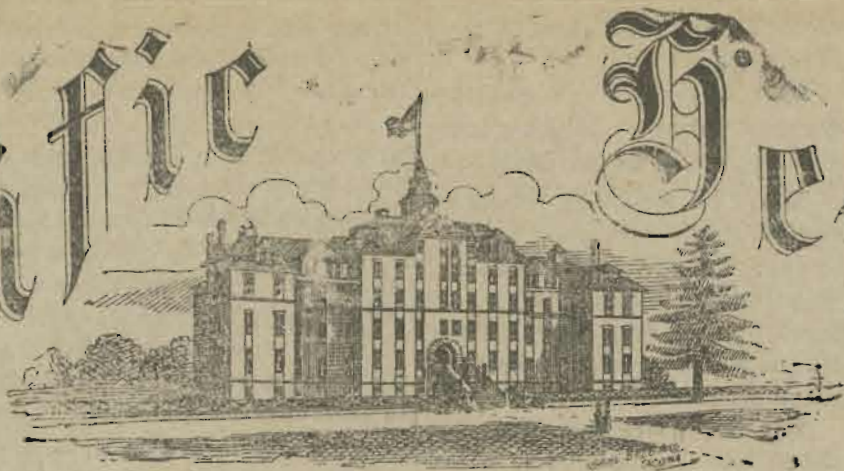

Pacific Herald.

PACIFIC LUTHERAN UNIVERSITY.
Dedicated October 14, 1894.

No. 18.

Parkland, Wash. 4. Mai 1896.

6te Aarg.

Den Tro, som naar sit Maal.

"Thi jeg offres allerede, og min Op-løsnings Tid er forhaanden. Jeg har stridt den gode Strid, fuldtommenet Løbet, bevaret Troen. Iøvrigt er Ret-færdighedens Krone henlagt til mig, hvilkens Herren, den retfærdige Dommer, skal give mig paa sin Dag; dog ikke alene mig, men ogsaa alle dem, som have elsket hans herlige Aabenbarelse." 2 Tim. 4, 6-8. "Hvem I nu ikke se, men dog tro paa og fryde eder med udfølgelig og forherliget Glæde, opnaaende Maalet for eders Tro, Sjælens Frelse." 1 Petr. 1, 8, 9. Disse herlige, løftende Ord af Paulus og Petrus vender Sind og Tanke hen paa en vigtig og kjær Del af vor Kristendom, nemlig dens højeste og saligste Maal, Sjælens evige Frelse og udfølgelig Glæde, den til Døden bestandige Tro, det fuldtommende Løds, den gode, ridderlige Kamps Raabeløn, Retfærdighedens Krone. I Lyset af disse Ord lader Guds Aand os se Enden paa den trange Vej, Udgangen af Troens gode Strid, med et Ord: Troen kronet med Livsens Krone, smykket med Grensens uforsvignelige Krans i det søde og salige Himmerige oppe og hjenne hos Gud. Om dette Troens Maal skulde vi med Underlighed og varm Glæde ret ofte samle og fejre alle vore Tanker og Længsler, i Glæde og i Sorg, i Medgang og i knugende Modgang, under Være og under trykkende, ængstende Bønner, i Livets korte eller lange Løb, og allermost og allergladest i Dødens bitre og alvorlige Stund.

Ogsaa i det jordiske ser man jo allermost hen paa Hensigten og Maalet. Opnaaelsen af det foresatte Maal bestemmer alt. Landmanden, som saar Sæden i Jorden, tænker paa Høstens modne og indsamlede Frugt, Bygmesteren, Stridsmanden, den reisende sig-gedan. Og saa er der Glæde ved Tan-ten paa, ved Haabet om Maalets Op-naaelse, og naar saa dette er naaet, saa er der ufølgelig Glæde og Jubel.

Og dog med Hensyn til det jordiske, saa er der en Tanke derved, som virker nedslaaende: Der er saa mange Ting, som slet ikke naar Maalet. Hvor mange Sædesorn saldt der ikke i Jor-den, og ingen saa mere noget til dem, de spirede ikke; andre kom et Stykke paa Vej, men saa nedtraadtes de; ved Hø-stens Tid var der intet. Hvormange Bygningsplaner i Verden, og i den saakaldte Aandens, Kunstens og Videns-kaberens Verden gik ikke op i Røg? Hvor mange reisende kom der ikke bort i Verden? Og selvom nu Maalet blev

naaet, var da det opnaaede bestandigt? Fulgte det længere end til Gravens Rand da, naar det fulgte længst? Saa-dant nedstemmer, fremkalder Sorg og bitter Sluffelse.

Skid nu at dette kun gjaldt det jor-diske og timelige, som naar det naar længst, dog efter sin Natur og Bestem-melse er forgængeligt, og bærer Tilin-tetgjorelsens Dom med sig paa den korte eller lange Vej, den lange eller korte Tid, som er det tilmaalt.

Dog det samme er ogsaa desværre Tilfælde i det aandelige, det, som vi først nævnte: Sjælens Frelse, Kronen, Grens og Herlighed. Ogsaa der er der saamange, som ikke naar frem til Maalet. Og her er Tabet saa meget større og smerteligere; thi den, som her ikke opnaar Troens Maal, det evige Liv, maa naa Syndens og Bantrens Maal, den evige Død; thi Syndens Sold er Døden, og hvo, som ikke tror, skal blive fordømt. Her skulde vi ogsaa med Smerte betænke, at medens i det jordiske Tilintetgjorelsen ikke kan undgaaes, saa kunde den undgaaes i det aandelige. Alle kunde blive salige, om de saasandt vilde; "Thi saa har Gud elsket Verden, at han har givet sin Søn, den enbaarne, paa det at hver den, som tror paa ham, ikke skal fortabes, men have det evige Liv." Men de fleste vil ikke lade sig frelse. Kan man tænke sig noget sørgeligere end dette?

Hvor trosteligt og opmuntrende er det derfor ikke at vide, at dog nogle, omend saa, skal naa frem til Maalet, at Her-ren, naar han kommer, forat bese sine Gæster, skal finde nogle med Bryllups-kledningen paa. Hvor herligt, om du og jeg kunde være blandt disse! Nu det er en Ting, som afgjør dette: den be-standige Tro. "Vær tro — det vil først og fremst sige — vær troende ind-til Døden, saa vil jeg give dig Livsens Krone." "Hvo, som bliver bestandig indtil Enden, skal blive salig." Dette er den kronede Kristentro, som Paulus havde bevaret, stridt for, og løbet for, og som nu efter Døden skulde smykke ham med Retfærdighedens Krone.

Den Tro, som holder i Døden, den naar sit Maal. Vi ser jo af det Guds-ord, som staar foran disse Linier, at Paulus hvert Dieblit ventede Døden. "Jeg offres allerede." Han blev Offer til Guds Være og Pris. Han beseglede sin Tro og Kjærlighed til Frelseren med sit Blod. "Min Op-løsnings Tid er forhaanden," siger han. "Jordelivets Baand skulde snart løses, Sjæl og Le-geme stilles, Aanden skulde snart for-lade sin brøstfældige Hytte." Men og-saa andre. Baand skulde løses: Paulus

havde et stort og vigtigt Kald, en her-lig Livsgjerning at forlade, en stor Bennetreds, til hvis Frelse han havde været et Redskab i Herrens Haand. Han havde i aandelig Henseende indta-get en Apostels, en Faders, en Brøders, en Medstriders, en Hyrdes og Sjæle-sørgers Stilling til saamange.

Denne Mand kjendte ogsaa Dødens Aarsag, Synden, og Dødens Magt og Strækt. Han vidste ogsaa, hvad det havde paa sig at dø, at Døden enten er den sidste Fiende, som overvindes, eller den sidste Fiende, som overvinder. Og dog er han saa frimodig, glad og sikker i sin Sag, og paa sin Seier over Dø-den. Hvad var det da, som han havde at møde frem med til denne sidste afgjø-rende Kamp? Det er sandt, han var lærd, han havde virket meget, mere end maaske nogen anden, i og for Guds Rige. Han havde lidt og stridt i denne Verden som saa, været kjærlig og ven-lig mod alle. Var det noget af dette, eller alt dette tilsammen, som skulde hjælpe ham til Maalet? Var han ved alt dette maaske bleven syndefri? Nei, den Befjendelse, som han for længe siden havde aflagt om sig selv: "Jeg ved, at i mig, det er i mit Kjød, bor intet godt," kunde godt have staaet her blandt det, som han siger ved sit Livs Af-ten, ja staaet her som en Strofe i hans Sornesang. Paulus havde Tro, og denne havde han ved Guds naadige Bistand bevaret. Med Tro og med denne alene var det, at han kunde fri-modig gaa Døden imøde og vente sig Livsens Krone.

Den rette Tro er nemlig virket af Guds Aand, hviler paa den rette, urol-felige Grundvold Jesus Kristus, Guds egen Søn, har Gud og hans Gaver, Faderens Naade, Kristi Fortjeneste, og den deraf følgende Syndsforladelse til Indhold. Troen griber Kristus, og holder sig til ham i Rød og Død, tilleg-ner sig hans og hans Gaver, og eier dermed Jehu Seier over Synden, Dø-den og alt ondt, ja ser med ham Him-melen og det evige Liv.

En saadan Tro var det Paulus vede og havde bevaret, stridt for og lidt for indtil Døden. En saadan Tro naar Maalet. Paulus talder det Retfærdig-hedens Krone. Denne er henlagt i Himlene, der er ogsaa Livsens Krone, Stolen og alt, hvad der hører til Salig-heden. Det er altsammen i Guds-faders Forvaring i hans Himmerige. Den Herre Kristus, Dommeren, og det efter en retfærdig Dom skal sætte Kronen paa den troendes Hoved. Dette skal se paa Dommedag. Hverken for Døden eller Dommedag behøver derfor den at

være bange, som bliver bestandig i Troen indtil Enden. Her sættes baade Død og Dom i det rette Lys for det arme Kristenhjerte. Giv Gud at vi alle maatte have en saadan Tro og naa dette Maal! Kan vi det? Ja; thi enhver sand kristen har en saadan Tro. Troen hænger ligesaa fast ved sit Maal, som den hænger ved Jesus selv, Salig-hedens Grund og Midler.

At se en Paulus kronet, hans salige Himmelfart og Hjemfart, at betragte hans Tro, Strid, Løb, Kamp og Seier, det giver jo Anledning til skjønne Betragtninger, ikke sandt? Skulde vi maaske slutte her, kjære Læser, og saa sidde igjen bange og bekymrede for vor egen Tro, mere nedslagne end opreiste, mere mistroelige end trostede, og det just ved vore Betragtninger over Pauli feierlige Tro?

Nei, der er nok af dem, som gjør det baade i Tale og i Skrift. Nogle af dem ved ikke bedre, andres hele Stilling til de Folk, hvis Veiledere de vil være, er afhængig af, at alle Hjerteskaar hos deres Tilhørere bliver staaende aabne og blødende uden sand evangelisk Væ-gedom og Trøst. Derfor disse idelige Dolkeskud, og dette ubarmhjertige Hjerteban ved en uvoren Umgang med troende, om end svage og anselede Sjæle. Man gjør dem til skjælvende Speldev ifødetfor at rodfæste dem som stærke Træer i Naadens og Evangeliets Jordbund og paa Kristus, den klippe-faste Grundvold. De fremstiller dem som et jaget Bilt, ifødetfor at frem-stille dem som Lam i Herrens Hyrde-arme, og der dem til bærende Slaver, ikke til lykkelige, frie og glade Børn i den himmelske Faders hulde og trofaste Armer og Favn. Ved en saadan Frem-gangsmaade istemmer man sandelig ikke Jesustemmen, Hyrderøsten, driver ikke evangelisk Sjælesorg, men et loddri-verist Væsen med alle de bitre Følger, som et saadant Væsen altid har hadt og altid vil have.

Under os her mærk os følgende til Trøst og Opmuntring for vor maaske svage og strøbelige Tro. Paulus havde ingen anden Tro til at opnaa Maalet med end den, som enhver kris-ten har, ja som ogsaa den svageste kris-ten har. Den har den samme Giver og Slaver, den samme Grund og Ind-hold, de samme Forjættelser og Haab. Den løber den samme Vej, strider den samme Strid, beholder og bevaret den samme Stet. Lader os ogsaa i denne Forbindelse mærke os vel Pauli Slut-ningsord i vort Skrifsted: "Dog ikke alene mig, men ogsaa alle dem, som have elsket hans herlige Aabenbarelse."

Endver fandt kristen annammer ved Troen, og i Troen elsker han Jesu Aabenbarelse til Dømmen, men ogsaa den i Kjædet, hans Liv, Død og Opstandelse. Alt dette er just hans Tro. Den Tro, som nu holder sig fast til dette, den skal naa saa langt, saa høit som til Troens Maal, Sjælens Frelse.

Tænk, kjære Læsere, saa kan da ogsaa vi tro og af Hjertet haabe, at ogsaa vor arme Tro skal naa Maalet. Lad da den Time komme, naar og hvor Gud vil, at vi skal sige med Paulus: "Jeg ofres allerede" . . . saa vil vi alligevel være glade og frimodige og synge med herandree:

"Af Jesu Torne bryde
De smukke Roser ud,
Som skal i Himlen pryde
Og krone Jesu Brud;
Kun Jesu Kors forjente
Os denne Skat at faa,
Men vil vi Kronen vente,
Da skal vi med ham gaa."

Saa med Jesus vil vi alle gaa gienem Livet og Døden ind i hans Himmel, som vi synger i en anden af vore herlige Salmer:

"Jeg gaar med Jesu, hvor jeg gaar,
Han har mig ved sin Side,
Han hjælper mig med sine Saar
Og hjælper mig at stride,
Hvor han sit Fodspor lod,
Der sætter jeg min Fod,
Trods al den Del mig ilde spaar;
Jeg gaar med Jesu, hvor jeg gaar."

Jeg gaar til Himlen, hvor jeg gaar;
Frimodig da, mit Hjerte!
Kun bid, hvor du en Ende faar
Paa al din Synd og Smerte!
Vort Verdens Lyt og Pragt!
Til Himlen staar min Agt,
Al Verdens Gie jeg forjamar;
Jeg gaar til Himlen, hvor jeg gaar."

Operasangerinden.

Junctes Reiseskildringer, efter "For Hjemmet."
(Sluttes.)

"Ikke sandt," afbrød hun mig, pludselig i sin sulde Høide, "ikke sandt, De er Beskyttere af en Drengeskole? Det morer mig at gjætte mig til Folks Stand efter deres Væsen og Manerer, og jeg tror, jeg tør sige, jeg har adskillig Ovelse deri." Jeg maatte desværre betage hende den Fornøjelse at have aflagt en god Prøve derpaa, men jeg fandt det endnu ikke praktisk at aflægge mit Inlognito. Nu fulgte en lang, pinlig Pause; det lille Ord om Fred lod hende ikke have Fred, og hun begyndte igjen: "Jeg forstaar ikke, hvad De mente med Deres sidste Ytring? Tror De, at man ikke ogsaa i min Stand kan gjøre godt? Jeg anvender en Del af mine Midler til forskjellige velværdige Dremed. Jeg gjør i Sandhed meget godt!"

Jeg: "For det første tale vi her ikke om at gjøre godt, men om at være god."

Hun: "De er virkelig grusom, min Herre, og hvis det ikke var uartig, kunde jeg have lyst at sige, at De er uartig!"

Jeg: "Tæller for Komplimenten! Jeg bliver nok endnu uartigere, og De ska ovenikjøbet erkjende, at jeg bringer Dem Sandheden. Tillad mig da at sige Dem af egen, gammel Erfaring, at De ofte i lille Timer hører Dem meget uhykkelig, meget tom, fattig, tvivlraadig og utilfreds, men disse lille Timer er dog de bedste og sandeste Øieblikke i deres Liv; da, og kun da, kan De samle

Deres Tanker fra Verdens Lummel og finde Deres eget Hjerte."

Hun (forlegen): "Hvis Deres helse Ydre ikke røbede det Modsatte, vilde jeg vædde paa, at De var Pæst."

Jeg: "Sig mig hellere, om jeg har talt Sandhed."

Hun: "De er virkelig nærgaaende! Naar man er paa Veien til Guds, fordi man ligger og hoster halve Natten, trænger man mere til en Smule Trøst end til Sandheden."

Jeg: "Der findes ingen Trøst, som ikke er Sandhed. Han, som er vore Sjæles Frelser, er selv den evige Sandhed, men Han er ogsaa den evige Kjærlighed. Vil vi have Del i Kjærligheden, maa vi tage Sandheden paa Kjæbet."

Her begyndte min Reisesælle at græde bitterlig; Taarer og Hoste kvalte længe hendes Stemme. Jeg havde saa hjerteligt ondt af hende, og jeg bad Gud i Stilhed, at Han vilde give mig et godt Ord, der kunde husvare den stakkels Kvinde. Efter en lang Stand i Samtalen opmandede hun sig igjen og vedblev: "Jeg vil være ærlig! Hvorfor skalde jeg skjule min Smertes Afgrund! Jeg er ikke lykkelig — jeg føler mig saa kold, saa tom, saa forladt! Ja, det er vist, at der feiler mig noget, jeg ved selv ikke hvad; maaste er det den Fred, De taler om, som jeg savner. Men er ikke denne Fred et Ideel, en Kjøn Drøm, som man aldrig kan se virkeliggjort paa Jorden?"

Jeg var i den lykkelige Stilling at kunne sige hende, at jeg ogsaa engang havde tænkt som hun, men at jeg i Jesu Kristi Skole havde lært at finde en sikker Vej til den evige Fred. Og saa godt jeg kunde det, viste jeg hende Veien og unem hendes eget Hjertes Dybheder til Jesu Kristi Samfund.

Stærkt Indtryk paa hende gjorde et Ord af den berømte Fransmand Pascal, hvilket just faldt mig ind: "Menneskets Storhed bestaar deri, at man erkjender sin Elendighed. Man er saa elendig, fordi man virkelig er det, men man er stor fordi man kjender sin Elendighed. Ingen er uhykkelig over ikke at være Konge, uden den, der har tabt sin Krone." Disse Ord, som jeg maatte gjentage, forstod hun ikke strog, men pludselig udbød hun: "Ikke sandt, fordi vi ere bestemte til og have noget bedre hehø, end hvad Verden giver, derfor kan den med al sin Glæde og Gæde ikke gjøre os lykkelige. Saavidt tror jeg at forstaa Dem. Men hvem Jesus Kristus er, som De taler om, hvorledes jeg skal finde Ham og hvad Han kan gjøre med mig arme Stakkel, derom har jeg ikke den fjerneste Forestilling."

Den jagtlydige Læsere ser, at vi netop nu var paa rette Spor, men saa kom Konkubinen, affordrede mig Billetten og sagde: "Stiger ud ved næste Station!" Nu, naar "Alt er viselig ordnet", som Salmisten siger, saa var det vel ogsaa godt, at vor Samtale saa snart blev afbrudt. Meget hellere overlod jeg dette sorgende Hjerte til min Gud og til de Menneker, hvem Han, vore Sjæles gode Hyrde, maatte udvælge for at lede og undervise Verdensdamen. Man bliver dog altid hed om Dreene, naar det, som her, gaar alvorligt til, man ængstes for Ansvar og for sin egen Uformuenhed. Jeg sagde hende derfor blot, at efter Guds Ord og alle oprigtige kristnes Erfaring er Selverkjendelse det første Trin paa Salighedens og

Fredens Vej, det andet er Selvforsømmelse; var hun naaet saavidt, skulde hun kun udstrække Armene efter sin Forsøger og Hjælper, thi Han var rede for hendes Skyld og ventede længselssfuldt paa hendes Komme. Jeg opmuntrede min nye Veninde til daglig at ofre en liden Stund til at granske sit eget Hjerte og til med Alvor i Sindet at læse Evangelierne, der vilde hun finde Jesus selv og med Liden lære ham at kjende — Han havde længe kjendt hende og havde altid haft hende kjær.

"Station N. — Station N. — Station N. — to Minutters Ophold. Passagerer til S. bytte Tog!" lod det under Akkompagnement af Stationsklokken. Afsteden var kort, men hjertelig. Aldrig skal jeg glemme det ubestribelig vemodige Blik, hun gav mig med paa Veien. Hvad er der siden blevet af hende? Har hun fundet, hvad hun i sit Hjertes underste Dyb attraaede, eller søger hun endnu — søger hun maaste slet ikke mere, men har atter tabt sig selv i Verdenslivets Hvirvel? Hvo ved! I sidste Tilfælde skulde jeg ønske, at disse Blade — hvad der er lidet sandsynligt — maatte komme hende for Die. Hun vilde der ved blive mindet om en Stund, da hun stod i Nærheden af Himmelens Port. Har min Ledsagerinde ladet sig finde af den gode Hyrde, vil hun viselig ikke tage det ilde op, at jeg til Nytte og Hjælp for andre søgende, vilde farne Sjæle har nedskrevet saa meget, som jeg kunde huske fra vort Møde; — i Hovedsagen er jeg vis paa, at min Erindring har været tro. I ethvert Tilfælde sender jeg hende hermed en hjertelig Hilsen, udtaler mit Haab om, at vi atter maa træffe sammen — ikke paa en Jernbane, men i den Sabbathshvile, der ventler Guds Folk, og at hun da ikke maa se saa vemodig og bedrøvet ud, men møde mig med et frydefuldt Ansyn.

Fra Deer Park, Wash.

Onsdag Aften, den 15de ds., holdtes der en Fests i Trysil Menighed ved Deer Park. Det tør være overflødigt at nævne at Deer Park ligger en 30 Mil nord fra Spokane, eller, for at angive det rigtig nøiagtigt, 150 Mil nordvest fra Genesee. Festen foranstaltedes af Kvindeforeningen, som pleier at møde hver Gang, Presten besøger Menigheden. Denne Forening har gjort meget godt, og afhjulpet megen Nød, naar Sogdom eller anden Ulykke har rammet nogen i Menigheden.

Denne Gang samlede man sig i Die T. Westbys Hjem. Musikkorpset spillede flerejvare Nummere, og da de nu har faaet nogle af vore Koraler udsatte for helt Musikkorpset, spillede de ogsaa med under Salmesangen. Børnene delkamerede og nogle af de ældre Kvinder var ogsaa saa snille at oplæse et Stykke eller synge et Nummer. Martin Jverson holdt et meget morsomt og interessant Foredrag, om hvorledes man bærer sig ad, naar man graver Guld. Martin er en ihærdig Prospektør og Miner. Der skal være meget Sølv paa hans Farm, naar man bare kunde finde det.

Efter en Betragtning over Palmesøndags Evangeliet og Sang holdt man et kort Businessmøde. Der var nemlig Ønsket at gjøre noget for P. S. U. Der er vist ingen i Menigheden, som har været i Parkland, men gennem Formand Harstad, som har været her engang, og gennem "Herold" har man stiftet Bekjendtskab med Skolen og lært

at eske den. Miss Clara Olsen valgte til at forestaa Indsamlingen. Der indkom \$10.35 som hermed oversendes til Skolen. Det er ikke nogen stor Sum, men det kommer fra Hjertet, som støtter Skolen megen Lykke og Frengang. Her træver man under Fattigdom og Nybyggerlivets Besværligheder. Man har saa meget at gjøre, for at kunde faa beholde sit Land, og ogsaa at gjøre noget for Missionen her i Settlementet. Under saadanne Omstændigheder er det opmuntrende at se, at disse Folk — og tilbeds mange unge — vil være med og støtte Skolen. De skal ikke siges om P. S. U. at det er bygget af Folks Overflod, "A Friend in need, is a friend indeed," siger et gammelt Ord. Saadanne Venner er det Skolen trænger nu. Dersom den var en rig og anseet Skole vilde det nok være lettere at samle Bidrag til den; men den som nu naar det virkelig gjælder og ser mørkt ud kjæmter Skolen det som han faar for at hugge nogle Cordes Ved, han viser sig at være en Ven af Skolen og gjør den mere godt ved denne lille Sum nu end en langt større i Estertiden. Heller ikke kan det nytte nu at sige at man ikke skalde have bygget saa stort o. s. v., thi man kan ikke vente at Formand Harstad og de andre ærede Mænd skalde være mere fremsynte end de mange andre som i de gode Tider tog paa sig lidt mer end de i de daarlige kunde være. Det er at haabe at de mange der nu viser sig som Skolens Venner og deler endog af sin Fattigdom med den engang maa komme i bedre Naar og ogsaa have den store Glæde at se sine Børn folkes omkring en Skole hvor Herrens Krugt danner Grundlag for Undervisningen. At dette Haab kan opfyldes er ingen Uvulighed. Der var vist dem paa Koshonong for en 40 Aar siden som nærede samme Haab om en Skole som de byggede vest i Iowa; og de blev ikke fluffede. M. A. G.

Det kjære Kors.

Det ædle Kors er den inædre og trange Vej til Livet, et guddommeligt Tugtelses Mids, som oppækker os af Syndens Søvn, en faderlig Revjelse, en Morgenstjerne, som gaar for Trostens Sol, et Raadetegn, som ligner Regnbuen, det gjør os Kristo ligedannede, det affører os Mørkedens Vandren, det affører os Bysets Vaaben, det er en balsamisk Frugt, en usfortrænelig Myrtha, en livsalig Ur, en sund Dril, en salig Kalk, en Troens Prøvelse, vor Mæstes Opbyggelse, Kjærlighedens Barnemoder, Haabets Medisgerste, Raadens Forsøger, Sjælens Vægdøme, en Bevaerelse imod Synden, det udslukker og dæmper det kjædelige Levnet, det oppækker og optænder det aandelige Levnet, det forandrer det jordiske Sind, lærer at forlade og affige Verden, det gjør os til Guds Venner, det forsøger i os de himmelske Gaver, det dæmper Hoffærdighed, det søder og opammer Dymghed, det lærer Taalmodighed, det fornyer Aanden, det styrker Dyderne, det tugter og spæger Vgemet, det vederkjøber Sindet, det avler Snildhed, det er Biddoms Moder, det opvækker Sagtmodighed, det opmuntrer og oppækker Bønnen, det bevogter og bevarer Ryddighed, det lærer med sig en god Samvittighed, det er den indvortes Glædes Rigdom, det er en Karunkel i de helliges Smykker, det er de troendes glimrende Øvelsen, det er en velslutende Paradises Røse, det er Martyrernes og Blodvidnernes Krone, de udvalgte Væge og Prydelser. Johan Arndt.

Jesu Saar.

At alt det, som er til, er det Intet, som du Guds Barn bør saa høit fatte, saa meget tage vare paa og holde i saa stor Agt som de hellige Saar, den Herre Jesus Kristus har paa sit hellige Legeme for dig, som den blodige Svæde, han svedte for dig, og den Helvedes Angest, som han led for dig, og den forsmædelige Korsets Død, han udstod for dig. Thi naar Synden klemmer, naar Verden anfaldt, naar Djævelen angriber, naar Helvedes Angest tiltræder, naar mit eget Hjerte fordykker, da er det intet andet Raad, end at jeg henrender mit Hjerte til den lorfæstede Jesum; Jesu Saar hjælper mig; hans Blod trøster mig; hans Kors opholder mig. Ef. 53, 1—3 ff.

Bøgt dig, min Sjæl, at du intet tænker, taler eller gjør, som kan være din Jesu Saar og hellige Kors og hans velsignede, dog for Verden forsmædelige, Død til Bønere. Tænk du saaledes hos dig selv: Ingen Ting vil jeg saa have i Agt som Jesu Saar; intet Dig-gendelse skal være mig saa høit fattet som Jesu Blod; ingen Ting vil jeg saa nøie tage vare paa som paa Jesu Kors, 1 Kor. 2, 2; thi her er min Sjæls Glæde, her er min Aands eneste Trøst, her er min Tilflugt i Liv og Død. Bort al den Bærdom, der skjænder Jesu Saar; bort med al den Religion, der ikke vil lade sig nøie med, at Jesus engang har svedet den blodige Svæde, engang har smagt Helvedes Pine, engang har hængt paa Korset og dermed borttaget alle Verdens Synder. Hør Guds Ord, lad dig undervise af Guds egen Mund; saaledes taler Herren din Gud herom: Dige som det er beskrevet for alle Menneſker engang at dø, men derefter Dommen, saa er og Kristus engang ofret for at borttage Synderne; anden Gang skal han sees uden Synd for dem, som forvænte hans Salighed, Ebr. 9, 27, 28.

Paa her Dinene op, du Guds Barn, og giv Agt, at Jesus Kristus ikke skal dø mere end engang. Den Pine, han engang led, den Helvedes Pine, han engang smagte, den er nok til at udrette dine, mine, den ganſke Verdens Synder. Den levende Gud forbyde, at jeg skal tro og tænke, at det ikke var mig nok til Syndernes Forladelse, til Salighed, til det evige Liv, at Jesus engang smagte Helvedes Pine, engang svedte den blodige Svæde og engang sagde: min Gud, min Gud, hvort har du forladt mig, Matth. 27, 46., thi saa taler den levende Gud, som ikke kan lyve: Jesus ofrede sig engang, og formedelft sit Blod gif han engang ind i det Hellige og forhvervede en evig Forløsning, Ebr. 7, 27, 9, 12. Hvad vil du mere have? Saa meget gavne Jesus med det Blod, han engang udøste at han har forhvervet dig en evig Frelse og Forløsning.—Brochmand.

Skulle vi tænke at udrette noget, saa faar vi tage Parti for Gud og lade Verden og hvem som helst vide, at vi staar paa Guds Side. Jeg har stor Respekt for den Kjæring, som i Krigen Tid lagde iver med en Hdrager. Hun havde hørt, at Fienden var i Anmarſh, og hun vilde stride imod dem. Da en spurgte hende, hvad hun tænkte at udrette med Hdrageren, saa sagde hun, at hun vilde idetmindste lade dem vide, hvad Side hun stod paa. Og det er, hvad der trænges til.

Smaaſtykker.

En Prædikant sagde engang, at der var tre Ting, som en Kvinde paa samme Tid burde være og ikke være. For det første burde hun være som en Snegl, som altid holder sig i sit eget Hus, men hun burde ikke være som en Snegl, som bærer paa sig alt det, som den har. For det andet burde hun være som et Echo og svare, naar man talte til hende; men hun skal ikke være som et Echo, som altid faar det til at have det sidste Ord. For det tredje skal hun være som Taarnuhret, som altid passer Tiden; men hun burde ikke være som Taarnuhret, der taler saa høit, at hele Byen kan høre det.

At den lærde Engländer Selden har man følgende Udtalelse: "Jeg har gjort mig megen Umage for at lære at kjende alle de Ting, som blandt Menneſkene agtes værdt at vide; men af alle mine Undersøgelser og al min Bæsnung, er der nu intet tilbage for at trøste mig ved mit Livs Ende uden dette Sprog af Paulus: "Det er en troværdig Tale og aldeles værdt at annames, at Jesus Kristus er kommen til Verden for at gjøre Syndere salige."

Somme figer: En Dram er påse, to er for meget, tre er for lidet. Men, drikker du aldrig en Dram, saa kommer du heller aldrig til at drikke to.

Da den ærværdige Dr. Didson, Professor i Teologi ved Universitetet i Edinburgh, saa for Døden, og blev spurgt, hvorledes han havde det, svarede han: "Jeg har taget baade mine gode Gjæringer og mine onde Gjæringer og kastet dem sammen i en Hob, og jeg er stegtet fra dem begge hen til Kristus, og i ham har jeg Fred."

En Præst spurgte engang en stor Skuespiller, hvoraf det kunde komme, at han, som dog kun spillede Komædie, kunde bevæge Tilhørerne til Taarer, "mens jeg," tilspiede Præsten, "som dog prædiker Sandhed, neppe kan saa min Menighed til at høre efter, hvad jeg figer. Enten taler de i Søvn, eller ogsaa sidder de og længes utaalmelig efter, at jeg skal holde op." "Det kommer deraf," svarede Skuespilleren, "at jeg spiller Komædie, som om det er Sandhed, hvorimod De prædiker Sandhed, som om det var Komædie og derfor ikke kan gjøre Folk begribeligt, at det er Alvor."

I Redford, Wash., er al Samsærdſel standset, som Følge af at Skarſagensebereren herjer i Byen. Oppe i det nærliggende Mica Peak holdes to Gange Gudstjeneste, men i Redford er det forbudt at sammenkalde Forjæmlinger. Tom Bore har mistet et Barn, men ellers er de norske Familier bleve forstaaede til denne Tid. Bøgerne tror, at saasnart det varme Veir sætter ind, vil Epidemien forduſte.

En Del norske Familier omkring Mica Peak har nu slaet sig sammen og besluttet at søge præstlig Vejledning af Pastor Christensen fra Geneſee. De har

optaget en Subscription og valgt Hr. S. B. Hansen til Truſtee. De er ikke mange heroppe, men kan de kun være enige, saa er de mange nok. Desuden er der en flink Kvindeforening, som bestandig er færdig til at hjælpe, naar det gælder Kirkens Sag.

Bor gode Landsmand, A. J. Brue fra Stanwood, er forliden paa Besøg i Redford og Omegn. Han var været paa Nez Perce Reservationen, i Geneſee, Spokane og andre Steder. Men han maa indrømme, at ingen af de Steder, som han har besøgt, har saamange Fordele som Geneſee. Hr. Brue reiser idag hjem til Stanwood. Han er en af de lykkelige gamle Mænd, som har bevaret det "barnlige Sjæle til det sidste." Han har paa sin Rejse gjort mange Venner ved sin opmuntrende Venlighed. Kommer han nogenstunde paa disse Ørænder igen vil han være en hjertelig velkommen Gæst, — og ikke mindst, dersom han vil fortælle os om, hvordan det gik til, at han blev Republikaner. M. A. C.

Ulyheder.

Det siges, at der skal være flere hundrede "Conversioner" i Spokane, som Følge af de mange Bælfellessmøder, som man har afholdt der vinter. Af Bælfellessprædikanterne er Hr. Elliot og Hr. Butts de mest populære. De har samlet store Skarer om sig hver Aften. Hr. Butts har vundet alles Hjertes ved sin yndige Sang og Elliot ved sit klare Fordrag. Han har en overmaade vakker og indtagende Optreden.

Betalt for Herold.

Rev J O Nelson, Gravenhurst, Canada, \$1, Joseph Bold, Starbuck, Minn., Danton & Riffetter, See, Ill, hver 50 Cents.

Bidrag til Pacific Lutheran University.

Rev J O Nelson, Gravenhurst, Canada, 65 Cts, Til Jstandsættelse af et Bærelse paa P. L. U. fra Ungdomsforeningen i Treeco, Iowa, Pastor D Ottersens Kald \$15.

Parkland, Wash, 30. April 1896.

L. Larsen, Kasserer.

Til Indremissionen.

Modtaget fra Minn. Distrikts Kasserer til Pacific Distrikts Indremission \$100. L. O. Sætra, Kaff.

Til Skatteydere!

De som har Skat at betale Pierce Co., Wash., gjøres herved opmærksomme paa, at Skatten for dette Aar kan betales fra Midlen i Januar 1896. Man vinder lidt ved at betale i Januar og Februar og a ber ved Udskættelse.

Vi vil ogsaa i det kommende Aar som i de to foregaaende, betale Skatten or vore Benner i Aften, som sender os 35 Cents for hver Lot og en nøiagtig Beskrivelse af Vots Blocks og Addition

Sendes Pengene i Money Orders da gjør dem betalbare i Tacoma — ikke Parkland, thi Parkland er ikke endnu Money Order Office.

Er der nogen, som har sendt os Penge for Skat for forrige Aar og ikke har faaet Kvittering, saa bedes saadanne at lade os vide det, saa skal Feilen blive rettet. Vi faar ofte feilagtige Op-gaver.

Brevene bør adresseres til:

Pacific Lutheran University,
Parkland, Pierce Co., Wash.

L. Larsen, Kaff.

Læs Dette!

Enhver, som samler 50 nye Subskribenter paa "Pacific Herald" og indsender fuld Betaling (\$25.00) for disse, faar som Belsønning et Aars fri Undervisning ved Skolen, ligeledes skal enhver, som samler 25 nye Subskribenter og indsender fuld Betaling (\$12.50) for disse, saa som Belsønning et halvt Aars Undervisning ved Skolen.

Man mærker sig dette, at her er kun Tale om fri Undervisning i de almindelige Kurser, som ellers koster \$1.00 om Ugen, — ikke i de Fag, for hvilke der betales særskilt.

Dernæst mærk man sig, at nævnte Rettighed til fri Undervisning, enten det er for et halvt eller et helt Aar, maa udbetalt ud benyttes inden Udløbet af Skoleaaret 1895 og 96.

Her er god Anledning for Gutter og Piger til at gavne baade sig selv og Andre. Og det er ikke bare de Unge, som kan benytte sig heraf med Fordel, men ogsaa Saadanne, som ikke selv kan besøge Skolen. Disse kan sælge eller skænke de paa denne Maade Landne Rettigheder til hvem de vil.

Pacific Lutheran University.

Varterminen begynder den 8de April 1896 og slutter den 20de Mai. Undervisning gives i de Fag, som høre til Literary, Business, Scientific og Normal Kurser. Enhver kan vælge sine Fag. Baade Gutter og Piger modtages som Elever, og der kræves af dem, at de ere villige til at arbejde med Flid og til at rette sig efter Skolens Regler.

For Undervisning i ovennævnte Fag betales \$1.00 om Ugen, saa Undervisning i Rusik, Shorthand og Type writing betales særskilt. Bærelse koster fra 50 cts. til en \$1.00 og Kofen \$2.00 om Ugen. For Vejtilsyn en Dollar Terminen.

I Barneſkolen gives Undervisning i Religion og Korſt saavel som i de sædvanlige Commonſtolesfag. Omkostningerne i denne Afdeling er: Skolepenge 35cts, Bærelse 10cts, Kost for Værn under 12 Aar \$1.25, for Værn over 12 Aar \$1.50 om Ugen. For Vejtilsyn 1 Doll. Aaret. I Regelen betales for hele Terminen forskudsvis.

Anſøgninger om Oplagelse indsendes snarest muligt til Rev. D. Grønberg Parkland Pierce Co., Wash

The Red Front

"Teten" med et stort Lager af Dresser der bestaaende af de nyeste og moderneste

Cutaway Suits

Single Breasted Sack Suits

Double Breasted Sack Suits

Round Cut Suits

Clay Worstedts, Serges og Casfamire i smagfulde og vakre Mønstre.

Intet Praleri, ingen falske Paastaelser, intet Humbugsalg. Bore Varer er af de bedste, som kan erholdes for Benge og kjøbes for Kontant.

om, se og overbevis dig om, at du hos os skal finde Varer til Priser, som er værdt at skjænte Opmærksomhed.

"Men's Suits" fra \$3.50 og opover.

Red Front Clothing & Shoe Co.

1308 Pacific Avenue.

Hans Forkelson, Bestyrer.

Skandinavisk APOTHEK.

P. Jensen, Fern Hill.

Norske Familie-Mediciner Hæbent Dag og Nat

NORTHERN PACIFIC

THE DINING CAR ROUTE

ACROSS THE CONTINENT.

The Yellowstone National Park Line.

Timetabel.

For	Afgaar fra Tacoma.	Ankommer til Tacoma.
St. Paul og Chicago	6 50 p. m.	5 45 a. m.
Omaha og Kansas City	10 30 p. m.	5 45 a. m.
Portland	6 00 a. m.	6 30 a. m.
Portland	11 10 p. m.	10 10 p. m.
Seattle	5 00 a. m.	5 55 a. m.
Seattle (60 Minutter)	6 40 a. m.	7 25 a. m.
Seattle	10 30 a. m.	10 00 p. m.
Seattle (60 Minutter)	3 30 p. m.	3 45 p. m.
Seattle	5 10 p. m.	7 30 p. m.
Seattle	10 15 p. m.	11 05 p. m.
Carbonado	4 45 p. m.	8 50 a. m.
Olympia, Grays Harbor og Decosta	3 50 p. m.	10 25 a. m.

*Dog til Olympia, Decosta og South Bend afgaa hver Dag undtagen Søndag. Alle andre Dog afgaar daglig.

Dampskibet "City of Kingston"

for Seattle, Port Townsend og Victoria.

Afgaar fra Tacoma Daglig undtagen Søndag. 7 30 p. m.
Afgaar fra Victoria Daglig undtagen Mandag. 8 30 a. m.

Merre fuldstændige Oplysninger samt Kartter, Timetabeller osv. kan man faa ved at henvende sig til

A. D. CHARLTON, A. G. P. A., Portland, Oregon.

A. TINLING, Gen. Agt., 925 Pacific Avenue, Tacoma.

City Ticket Off. 925 Pac. Ave. Seoot Ticket Off., 1801 Pac. Ave

J. L. JENSEN,

Universitetets Læge.

Parkland, Wash.

Kan træffes daglig i Dr. Fængsgruds Blok i Nærheden af Universitetet.

Commonwealth Title & Trust Company

Abstracts of Title

Commonwealth Title & Trust Company

Cor. 12th St & Pacific Ave.

Telephone 101. Tacoma, Wash.

FOR SALE,

A fine poultry- and dairyplace; fine fruit and water. 8 room house well furnished. For terms address

PETER A. JOHNSON, Parkland, Wash.

The Bay City

Meat Market.

Den bedste "Retail" Kjøbforretning i Tacoma.

Telephone 9.

1118 - PACIFIC AVENUE - 1118

ALTID PAA LAGER

norste og svenste Varer saalom

Sild, Ludefisk,

Ansjovis, Primost,

m. m.

Paa Hj. af Ilte og G Street, Tacoma Wash.

LINDBERG BROS.

The German Bakery and Coffee Parlors.

H. Anabel, Eier.

Fresh Bread and Cakes.

1117 PACIFIC AVE. TACOMA, WASH.

H. V. ROBERTS,

Candlæge.

Crown and Bridge Work a Speciality

Call and get prices

Room 206, 1156 Pac. Ave. Tacoma.

C. QUEVLL,

Notk Læge.

1101 1/2 Tacoma Ave. Telefon 455.

Kontortid 11-12. 2-4. 7-8.

Søndag 12-1.

Fred L. Larne.

"The Adjuster."

Guldmed og Juveler.

Et stort og udmærket Udbalg af Jewelry, solid og plated. Sølvfager og optiske Instrumenter.

1151 Tacoma, Ave.

Tacoma.....Wash

Student Supplies

OF ALL KINDS

Vaughan & Morrill Co.

926 Pac. Ave. Tacoma, Wash

Kraabel & Erickson

Handler med

Flour, Feed, Hay Tinware, Hardware,

og general Groceries, o. s. v.

Guldt Lager altid paa Haand.

Parkland ..... Wash

A.S. Johnson & Co.

Paints, Oils, Brushes, Wall Paper and Glass.

Estimates Given on Papering and Glazing.

We Carry a Full Line of Wall Paper and Room Mouldings,

Flush and Doors.

1309 PACIFIC AVENUE.

TELEPHONE 505. Tacoma Wash

SCANDINAVIAN-AMERICAN BANK

1539 & 1541 PACIFIC AVENUE,

CAPITAL, : 100,000.

A. E. Johnson, President.
E. Steinbach, Vice President
D. G. Svatvold, Cashier

Betaler 5 per Cent Rente paa Spareindsetninger.

Kjøber og sælger Bøyer paa alle ledende Bøyer i de Forenede Stater, Canada og Europa, samt "Money Orders" paa alle Postkontorer i Norge, Sverige, Danmark og Finland.

General Agenter for de største transatlantiske Dampskibs Linier.

Agenter for alt ufolgt N. P. R. Land i Washington.

PACIFIC HEROLD

Udgivet af The Pacific Lutheran University Association

Udkommer hver Uge og koster forudsat 50 CTS. PER AAR.

Alt, som vedkommer Bladets Redaktion, sendes til Rev. N. Christensen - Betaling for Bladet, Bestillinger osv. sendes til Rev. E. Larsen Parkland, Pierce County, Washington.

Subskribentjamlere faar for 5 betalte Exemplarer det 6te frit.

::: METROPOLITAN :::

::: SAVINGS BANK :::

(Incorporeret 1889)

Theaterbygningen, Hj. af 9 og C Sts.

Åben daglig fra Kl. 10. til 3.
Lørdag fra Kl. 10. til 12 og 6. til 8. Aften.

Indbetalt Kapital: \$200,000
P. H. Caesar, President.
E. W. Gnos, Vice President.
O. S. Selvig, Cashier
P. H. Vanderbilt, Ass't Cashier.

Directors.

Dowmer C. J. Stiles, C. W. Griggs, J. W. Anderson
G. E. Holmes, Theo. Hoemer, Geo. W. Galou, P. H. Caesar, E. W. Gnos,
P. H. Vanderbilt.

5 per ct Rente

Renterne udbetales hver 6 Maanedet, 1ste Januar og 1ste Juli. Pengene udlænes paa længere Tid samt paa maanedlige Betalingsbillaar. Anvisninger paa alle Steder i Europa. De skandinaviske og det nyeste Sprog tales.

Entered at the post-office at Parkland, Wash. as second class matter.